

ה ק ד מ ה

אביך, אין גופל לענין שלנו, כי מעולם לא יצא החכם רי"ל צינץ נגדו, להשפיל כבוד אדוני ומעלתו, אכן אנכי מצדי חשבתי למשי כי ענינים קלים כאלו לא יכאיבו לבבו, ואולם הרב הגדול החכם המפורסם בש"ת מוה' שלמה יהודא ראפיפורט נ"י המכונה שי"ר, הקדיש עלי מלחמה במחברת כרם חמד ח"ו, ולא לבד יצא להשיג על הענינים, כאשר יאות בחוק החכמים התאבים וחפצים להרחיב שדה החכמה, לחקור אחר האמת כמטמונים, רק נצב כאויב נגדי, ודרך קשתו לתת אותי כאיש יהיר, וכמתלבש בטלית שאינו שלו, והנה בשכבר הימים הכל נשכח, וכבר מחלתי לו גם כן ולא רציתי לשלם לו כגמולו, להוציא מפי דבר שלא לכבודו, ואח" גם כן כי הרב הנ"ל נחם על דרכו, ובפרט במה שנוגע למצב עם ישראל, נשתנו הזמנים לטובה, וכתוב ביום טובה היה בטוב, ובא העת ללחום במלחמתה של תורה במקל נועם ולא במקל חובלים, ולהרחיק עד קצה אחרון מכל מה שיוכל להכאיב לב איש, על צד היותו רחוק, ובפרט לאנשים מבעלי הסגולה אשר זה חלקם מכל עמלם, רק לירד לעמקי מצולות ים התורה ולדלות פנינים יקרים, וכלם אהובים כלם ברורים כלם מתאחדים בפניה זו, לשדד תלמי החכמה, ולא באתי במאמר זה לצאת נגד הרב הנ"ל ונגד שום חכם מפואר בזמנינו, בדברי חידודיו, רק להצדיק איזה ענינים אשר החלטתי במאמר אגרת בקורת, וברוב השגותיו אשר לא השבתי עליהם, אדמה בדעתי כי שדה חכמת הבקורת ינסב היום למעלה, בענינים עמוקים ונשגבים, ואין ראוי עתה להתעסק בדברים מעטי התי,

אמר המחבר: זה תשע שנים הוצאתי לאור, מאמר קטן הכמות אגרת בקורת שמו יכונה, שמה דברתי בקצרה, על עניני התרגומים ומדרשים, ומצא המאמר חן בעיני כל רואיו, עד שהחכם המפואר הכולל מוה' יוסף אלזרי, מכונה דאקטר פירשט, פראפעססאר באוניווערזיטעט לייפציג, התעורר להעתיק תמצית הדברים ללשון אשכנז בעלי אויערענט, ונפשי יודעת מאד כי עבודתי לא היתה אז מלאכה שלימה רק קובץ מאיזה הערות שונות אשר לי, אשר כל אמת לעצמה טובה ונכונה, אולם עדיין נחסר שמה יחס וערך המאמרים זה לזה, גם לא היה אז לפני הספרים, מגדולי המחברים אשר קדמוני בפניה זו, כמו ספר מיני תרגומא להגאון מהר"י ברלין ז"ל וספר היקר אוהב גר להרב החכם המופ' מוה' שד"ל נ"י מפאדובה, אשר התעוררו בהרבה ענינים אלו, וגם אני מזכיר היום, מה שהכחדתי תחת לשוני, את ספר הדרשות מהחכם המופלא מהו' יום טוב ליפמאן צונץ מברלין, אשר היה הראשון בזמנינו, לדבר מעניני התרגומים והמדרשות, בבקיאיות נפלא, ובא במשפט על כל נעלם בענינים אלו, עד שלא הניח דבר גדול ודבר קטן מה שיש לו יחס לעניני בקורת ולא התעורר עליו, ולא יצאתי ידי חובת הנימוס ודרך ארץ, במה שלא הזכרתי רק ברמו, וכבר שאלני ידידי הרב החכם הכולל המנוח מוה' נחמן הכהן ז"ל במכתבו אלי בזה הלשון, על אדוני יוקשה שאלת ר' שמעון ברבי לאביו (הוריות י"ד ע"א) מי הם שמימיהם? ומה שהשיב רבינו הקדוש לכנו, בני אדם שבקשו לעקור כבודך וכבוד בית